

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בשלח - שירה

י"ז שבט תשפ"ד

שנה כד גליון אקמד

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	5:48	4:46	6:22
ירושלים	5:47	4:32	6:26
באר אפרק	6:07	4:48	6:19

ויהי בשלח פרעה את העם (יג, יז)

פי' די הייליגע זיסע אוה"ח הק' אין ויהי אלא לשון צער, ולכאור מה צער יש כאן שהרי ישראל זכו ויצאו ממצרים, והסב"ק מרן מוהרמ"מ זיע"א פירש די'ש כלל ואתה מחיה את כולם שאין שייך דבר טומאה אלא יען שיש בה בתוכה ניצוצות קדושות ומהם הם מחיים אותם, וזהו דאי' ואתה מחיה את כולם אפי' את הטומאה הגדולה והקטנה, שעומדים בחיותם על ידי הניצוצות הק' ששרויים בקרבם בשביה, אך ברגע שמעלים הניצוצות מתבטלים הם כעפרא דארעא, כל הטומאה נופל מאליו לפי שאין להם שום קיום, וכן כאן פרעה הרשע היה מלא ברשעות וטומאה, ולכאור אם יצאו ונשאבו משם כל הניצוצות הקד' הרי פרעה וכל מצרים היו צריכים להתבטל לפי שאין יותר חיות לני"ק, אלא מאחר שהיה כאן ענין של דבר טוב שפרעה רץ בלילה והתחנן שייצאו ממצרים ובמילא זהו דבר טוב השייך לניציה"ק, ומזה הענין שהיה לו שייכות עם הטוב זה נתן להם שייכות שיוכלו לילך הלאה, וזהו מרמו הפסוק ויהי בשלח פרעה את העם דרך מזה היה המשך לני"ק ועל כן זה היה הצער שהיה בשלח פרעה את העם שהיה לו שייכות עם דבר טוב, אך אם פרעה לא היה שולחם אלא היו יוצאים לבדם, הרי כל מצרים עם פרעה היו מתבטלים לגמרי.

שיחת קודש
מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ויהי בשלח פרעה
הרבש"ע חיוק לב פרעה כדי שנאמין בו

הם שלחו שליחים וביקשו שישראל ייצאו ממצרים, גם פרעה פחד שהוא היה בכור כמובא ברש"י ופיחד שהוא גם הולך למות ולא רק כל הבכורים, לכן אמרו כולנו מתים ולדידם הוא פיקוח נפש, ודחקו בישראל שייצאו ממצרים כדי להתפטר מהם, וא"כ איך שלחו שליחים במצב פיקו"נ כזה, ובמצב שכזה היא בבחינת רשעים שאפי' על פתח גיהנום אינם חוזרים אלא די הייליגע זיסע טאטע אין הימל הבוכ"ע רצה שכל מצרים וטומאתה יתבטלו מהעולם ויאבדו לגמרי מן העולם, מילא כסדר המכות האחרונות הרבש"ע חיוק את לב פרעה, ועשה כמנו בחי' התעללות, כדי שיקבל מכות רבות וגדולות, ואלו השליחים הי' ג"כ ויחזק את לב פרעה שאם לא היו שולחים שליחים היו מצרים עוזבים את ישראל ומשלחים אותם, לכן כל הסיבה שה' חיוק את לב פרעה כדי שיאמר כוחי ועוצם ידי הכל כדי שבסוף יקבל המכה ויהיה לו סוף ולכל מצרים ונתפטר לעולם ועד ממצרים, ולכן כדי שיקבלו די ריכטגע נקמה מיט אזא ביטערע סוף, השי"ת הביאם עד לתוך הים.

ומכל אלו הדברים יש להתחזק בפשטות בכוח האמונה, לידע שלעולם אין ליפול לייאוש שיכולים תמיד להיושע ברוחניות ובגשמיות, אף שישראל במצרים היו בדיוטא התחתונה במ"ט שערי טומאה הרבש"ע ברגע א' הוציאם מהקצה אל הקצה והצילם ברוחניות והוא חיוק לאמונה עצומה שאם ארצה לחזור בתשובה השי"ת יאיר לי ויציל אותנו ויושיענו ברגע אחד כמימרא, ויש לנו רק מלך אחד אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה, אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא א"כ מכריזין עליו מלמעלה, והכל הוא רק בכוח האמונה, ואין שום כלום בעולם, ולא כוחי ועוצם ידי, נאר איין זיסער באשעפער שעזר ועזור ויעזור ויש לנו להתחזק באמונה פשוטה בשלימות.

השי"ת ירחם ויעזור שנזכה להתחזק באמונה שלימה ואמונה פשוטה בהשי"ת ובכל הצדיקי אמת משה רבינו והמשך בעמ' ב'

ואתם תחרישון
דא"ח מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון (יד)
דברים שאמר רבינו זי"ע מוצש"ק פ' בשלח ה'תשנ"א, בעת פרוץ המלחמה בעיראק:

אמר לפרש, זהנה השי"ת רבון כל עולמים הבחור בעמו ישראל, ואוהב עמו ישראל, והוא שומר עמו ישראל, מבקש לשמור על בני ישראל מכל מכשול בגשמיות וברוחניות,

לזאת אמר להם משרע"ה ה' ילחם לכם ואתם תחרישון - שזה ברכה בגשמיות וברוחניות,

פי' שהשי"ת אינו נותן לבני ישראל להיות מעורבים במלחמה, כדי שינצלו מוכשול בגשמיות חלילה, עס זאל נישט פאלען אידישע קרבנות [שלא יפלו חלילה קרבנות מישראל], ושינצלו בני"מ מכשול ברוחניות,

שלא יפול מחשבה לא טובה מחשבה לא טהורה בשום יהודי מקצה העולם ועד קצהו אפי' רגע כמימרא שחלילה וחלילה כוחי ועוצם ידי,

לכן ה' ילחם לכם וגו' שלא יהא מכשולות בגשמיות וברוחניות.

שירת הים
מרן אדמו"ר זיע"א היה נוהג בכל תפילת שחרית בשבת קודש להיות הש"צ ולומר השירה פסוק בפסוק, ובהתעוררות עצומה.

והוא כהמ"ד בגמ' סוטה ל': שאמרו שירה על הים כקטן המקרא הלל והם עונין על כל מה שהוא אומר,

משה אמר אשירה לה' והם ענו אשירה לה', משה אמר כי גאה גאה והם ענו כי גאה גאה ע"ש.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

ומרן הבעש"ט הק' ותלמידיו הק', ויאמינו בה' ובמשה עבדו וגם כך יאמינו לעולם, והבוטח בה' חסד יסובבנו, הכל תלוי באמונה ובטחון, והוא יושב בשמים ישחק שעשה לפרעה התעללתי, כדי שכל מצרים יהי להם ביטול מלא וסוף גדול ועונש גדול עד מאוד, הרבש"ע נקם בהם וסובבם עד אין סוף, נגוף ורפוא, המצריים נכנסו אחרי ישראל לתוך הים אריין והם הלכו וחשבו שאפשר להמשיך בתוך הים ואח"כ הים היה להם א ביטערע עונש און ים, מכל סוגי המעדנים כיבדום ולעומת זה לישראל היה הצלה גדולה מתוך הים שלעכט'ס נאר און אלע שלעכטע גויים ועמלקים, און אלעס גוטס פאר אלע אידן.

דכרנא כי מרן מוהרמ"מ לא היה מסיח דעתו מתשובה לעולם, ואפי' שהיה צדיק הדור האמיתי אך אם היה צריך לעורר מישוהו היה מדבר כאילו לעצמו שאין שום עצה ודרך נאר תשובה והוא היה מבין שהכוונה אליו, די זיסטע ברכה איז נאר תשובה כל הישועות תלוי בתשובה כדאי בחז"ל (קידושין פב) "הרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי", ואם שבים בתשובה זוכים לפרנסה בריווח ולגשמיית ורוחניות, בתשובה יש מדרגות עד אין סוף, אך די א' ב' של תשובה והקדמה לתשובה הוא חרטה וקבלה והחשוב מכל הוא לחזור בתשובה, והוא שלא בדרך הכבוד אך לעולם היו צריכים לברך איש לרעהו. השי"ת יעזור שתחזור בתשובה והוא היתה די גרעסטע ברכה, כי כל הרוחניות וגשמיית וגאולה שלימה וכל הישועות שלימות תלוי רק בתשובה שאם עושה יהודי תשובה לא חסר לו כלום, ואני מדבר לעצמי בקול ומה מפריע לי שאחרים ישמעוני, שנשמע ונתבשר בבשורות טובות.

השי"ת יתן לכל כלל ישראל בכללות ופרטות בריאות השלימות בריאות הנפש שמחת הנפש ושלוות הנפש, והשי"ת יתן לכולם כל הרפוש"ש וישועה שלימה ושמחה שלימה וגאולה שלימה ובנין בית המקדש שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דעם שבת י"ז שבט, געפאלט אויס די יומא דהילולא קדישא פונעם הייליגן צדיק רבי יחזקאל בן הרה"ק רבי צבי הירש מקאזמיר זי"ע.

ואלה מתולדותיו

דער הייליגער רבי יחזקאל'ע מקאזמיר איז געבוירן צו זיין הייליגן פאטער רבי צבי הירש, וועלכער איז געווען א צדיק נסתר און א געוואלדיגער עובד ה'. רבי יחזקאל'ע איז נתגלגל געווארן און געלערנט תורה במעלות קדושים וטהורים, ביים הייליגן זוהר פון לובלין, המגיד הקדוש מקאזניץ, היהודי הקדוש מפרשיסחא, און רבי שמואל מקארוב וכותם יגן עלינו. אויף רבי יחזקאל'ע איז מען מעיד אז ער איז געבוירן געווארן מיטן טבע פון זיין א גב, און ער האט זיך צובראכן די טבע, און עס אויסגעניצט לעבודת הבורא. מיט אויסערגעווענטליכע רייד האבן זיך צדיקים אויסגערקט אויף רבי יחזקאל'ע, א שטייגער ווי דער לובלינער וואס האט אמאל צוגערופן זיינע תלמידים און געזאגט, ווער עס וויל זיך אויסמשל'ן די צורה פון אברהם אבינו ע"ה, "דארטן אינטערן אויוון שטייט א אינגערמאן" - ווייזענדיג אויף רבי יחזקאל'ע - "ער פארמאגט די צורה פון אברהם אבינו". רבי יחזקאל'ע האט אנגעהויבן בהנהגת העדה א צייט נאכן פטירה פון דער לובלינער רבו מובהק, און ביז א קורצע צייט איז ער שוין געווען באוויסט אין גאנץ פוילן פאר א איש קדוש, פועל ישועות און בעל רוח הקודש. רבי יחזקאל'ע איז געשטאנען אין שפיץ פון די גדולי וצדיקי הדור פאר בערך פערציג יאר, און עס האבן זיך מסתופף געווען בצילו גרויסע רבי'ס וועלכע האבן אים געשעצט און ארויסגעוויזן הערצה. רבי יחזקאל'ע איז נסתלק געווארן י"ז שבט תרט"ו.

די סגולה עפ"ל

איין שבת ווען רבי יחזקאל'ע איז געווען ביים שבת צופרי סעודה, מען האט דאן געהאלטן נאכן זינגען "אסדר לסעודתא", און פלוצלונג עפענט זיך אויף די טיר, און א פרוי לויפט אריין מיט א בהלה, "מייין קינד איז ארבעטפאלן אויף די ערד, און ער איז שטים געווארן, ער קען נישט ארויסרעדן קיין ווארט פון מויל", און זי האט זיך גענומען איינבעטן ביי רבי יחזקאל'ע זאל פועל'ן א ישועה פאר איר קינד. רבי יחזקאל'ע האט גענומען א "עפל" וואס איז געליגען אויפן טיש, עס אהינגעגעבן פאר די פרוי און געזאגט, "דא האט איר א סגולה, געט צו עסן פאר אייער קינד פונעם עפל און ער וועט אויסגעהיילט ווערן". אזוי איז טאקע געווען, תיכף נאכדעם וואס דאס קינד האט געגעסן פונעם עפל האט ער צוריקבאקומען די חוש השמיעה. די חסידים זענען געווארן גאר שטארק פארוואונדערט, וואס איז די עפל א סגולה צו געהאלפן ווערן.

זיי האבן געפרעגט פון רבי יחזקאל'ע פשט, האט ער זיי געענטפערט זייער פשוט, אונז האמיר דאך יעצט געווינגען די זמר פון "אזמר לסעודתא", אונז זאג מיר דארטן, "קדם רבון עלמין במילין סתימין תגלון פתגמין ותימרון חידושא", תפוח"ה (עפל) איז נטריקן תגלון פתגמין ותימרון חידושא, דאס טייטשט, אויב די ווערטער ווערן פארשטאפט, - דעלמאטס - "תגלון פתגמין", דאן וועט זיך די כח הדיבור צוריק מגלה זיין, ותימרון חידושא" מיט א נייע דיבור...

דרך עבודת ה' בשמחה

אמאל איז געקומען צו רבי יחזקאל'ע א איד וועלכע האט געוואלט תשובה טון אויף זיינע פולע זינד וואס ער האט אפגעטוהן, און געוואלט פאסטן תעניתים אז דער אויבערשטער זאל אים פארגעבן אויף זיינע מעשים הרעים. ווען רבי יחזקאל'ע האט געהערט וואס דער איד וויל טון האט ער אפגעלאכט דערפון, און געזאגט, "דיין נשמה איז שוין באגראבן, יעצט ווילסטו אויך באגראבן דיין גוף", האט רבי יחזקאל'ע אויסגעפירט צו דעם איד, די עיקר איז, זיך צו דערווייטערן פון היינט און ווייטער נישט צו זינדען מער, און מקבל זיין אויף זיך עול מלכות שמים מיט א שמחה...

לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה

אייער פון די חסידים פון רבי יחזקאל'ע האט אנגעכאפט א מורא'דיגע השתוקקת צו וויילן במחיצתו פונעם רבי'ן אויף שבת, אבער ער האט נישט פארמאגט קיין געלט אויף הוצאות הדרך, דאך האט דער חסיד שטארק געוואלט זיין ביי זיין רבי'ן, דעריבער האט ער פארקויפט זיין "מדרש" וואס ער האט פארמאגט, און אזוי געהאט אביסל געלט אויף הוצאות הדרך. פארענדיג אויפן וועג האט דער חסיד אנגעהויבן חרטה צו האבן פארוואס ער האט פארקויפט א ספר, וויאזוי וועט ער פון היינט און ווייטער לערנען. אריינקומענדיג צו רבי יחזקאל'ע שלום נעמען, האט אים רבי יחזקאל'ע די ערשטע זאך געזאגט, "לא המדרש הוא עיקר אלא המעשה" (אבות פ"א).

רבי יחזקאל'ע חטאים

אמאל ווען רבי יחזקאל'ע איז אריינגעקומען צו זיין רבי דער הייליגער לובלינער, האט אים דער לובלינער געזאגט איך זעה אויף דיר א זינד פון ביטול תורה, האט רבי יחזקאל'ע געזאגט, עס וואונדערט מיר זייער שטארק וויאזוי איך בין צוגעקומען צו די זינד, א גאנצע וועג קומענדיג צום רבי'ן האב איך געלערנט אין מיין קליינע גמרא וואס איך האב זיך איינגעפאקט ספעציעל, האט דער לובלינער געענטפערט, אט דאס איז די זינד וואס דו האסט געטון, דו וואלסט ווען געדארפט מיטנעמען א גרויסע גמרא, ווייל ווען מען לערענט אין א קליינע גמרא לערענט מען נישט מיט אזא קלארקייט, און דאס ווערט גערעכענט פאר דיר ווי ביטול תורה. דאס זענען געווען רבי יחזקאל'עס חטאים...

רבי יחזקאל'ע היט פונדערווייטענס

אמאל איז א איד געפארן קיין קאזמיר צו רבי יחזקאל'ע, אויפן וועג איז זיין וואגן אריינגעפארן אין א שטארקע בלאטע און ער האט זיך נישט געקענט ארויסוועהן דערפון, פלוצלינג זעהט ער פונדערווייטענס ווי א אנדערע וואגן קומט צופארן אין זייער ריכטונג, און ווען עס איז אנגעקומען, איז יענע בעל עגלה אראפגעקומען פונעם וואגן און צוגעבינדן די וואגן וואס איז געווען איינגעזינקען, און עס אזוי ארויסגעשלעפט פון די בלאטע, און אזוי האט ער געקענט פארזעצן ווייטער זיין רייזע קיין קאזמיר. ווען דער איד איז אנגעקומען קיין קאזמיר, איז ער תיכף צוגעפארן שלום נעמען פון רבי יחזקאל'ע, און ווי נאר ער האט געזעהן די צורה פון רבי יחזקאל'ע, האט ער זיך געכאפט אז דער רבי איז דאך דער וואס האט אים ארויסגעשלעפט פונעם בלאטע ווי ער איז געווען געשטראנדעט אינמיטן די וועג.

דער איד האט אנגעהויבן זיך צו באדאנקן פאר רבי יחזקאל'ע, האט אים רבי יחזקאל'ע געענטפערט, איך בין נישט דארטן געווען, נאר זאלסט וויסן, "ווען א חסיד פארט צו זיין רבי, מאכט דער רבי זיכער אז דער חסיד זאל אנקומען בשלום". אין דעם פאל האב איך געשיקט שלוחים דיר צו העלפן, און די שלוחים האבן אויסגעזעהן מיט מיין צורה, ווייל איך האב זיי געשיקט... (שלוחו של אדם כמותו).

לפך זכות

אמאל האט רבי יחזקאל'ע געזעהן ווי א איד יאגט זיך זייער ביי שמונה עשרה, און דערנאך האט ער ממשיך געווען צו דאווענען מיט א שנעלקייט אשוי ווא לציון, האט זיך רבי יחזקאל'ע אנגערופן צו זיינע ארומיגע, האט עטס געזעהן אז אין אסאך סיידורים שטייט העכער אשוי ווא לציון "ירידת השפע", דער איד יאגט זיך זיכער צו כאפן אט די השפעות טובות....

מדברי תורה

בפרשת השבוע אצל שירת הים כתיב **היד הגדולה**, אמר רבי יחזקאל מקאזמיר, אילו שררה אהבת אמת בין כל היהודים, לבם לב אחד וידם יד אחת, כי אז **והיד הגדולה** הזאת היתה מגיעה עד לשמי מרום, ונטולת לה ממקור הטוב את כל הטוב...

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

א מעשה לשולחן השבת

לכבוד 'שבת שירה' - "או ישיר" - "אשירה לה' כי גאה גאה"

לשונם של החזן ועוזרו דבקה לחיכם. הצדיק המשיך: "האם כל חוטא רשאי להיות שליחם של ישראל להעלות את תפילתם אל תחת כיסא הכבוד?".

החזן המכובד לא היה יכול עוד לשאת את הבושה לנוכח הקהל הרב שעקב בעיניים משתאות אחר חילופי הדברים. בזעם רב מיהר לנטוש את בית-המדרש. לעומתו עוזרו נותר שם כמסומר למקומו. לפתע פרץ זרם של דמעות חמות מעיניו.

באותו רגע הסב הצדיק מקרל'ן את מבטו ממנו וזכר לנהל את שולחמו. כל אותה שעה הוסיף העוזר לבכות בכי תמרורים חסר מעצורים.

לאחר צאת השבת פנה הצדיק מקרל'ן אל עוזר החזן: "אם אציע לך לבחור בין תשובה שלמה לבין החזרת קולך, במה תבחר?".

האישי הררה קלות ומיד השיב: "מוק אני בלב שלם לוותר על קולי כדי לזכות בתשובה שלמה. מה חפץ לי בקול שלא יערב לפני הבורא?".

ראה הצדיק כי דברי העוזר נאמרים מעומק הלב וכי רצונו לחזור בתשובה שלמה, כן ואמיתי. הזמינו לחדרו ושם הורה לו להתוודות על חטאיו. בלב שבור לרסיסים מנה הלה רשימה ארוכה ו'מפוארת' של עברות שהוא וחברו החזן נכשלו בהן במהלך מסעותיהם המשותפים - לצורך הופעותיהם - על פני הארץ. לאחר מכן הורה לו הצדיק דרך-תשובה. בין השאר ציווה עליו לרוץ פעמיים בכל יום ברגליו לבית-הכנסת של העיר הסמוכה למקום מגוריו, כדי לתקן בכך את כל הריצות שרץ למטרות שיליות. כך, במשך שלושה שבועות.

בתום שלושת השבועות התייצב עוזר החזן לפני הצדיק. זה היה בעיצומה של סעודת מצווה שבה ישב הצדיק עם קבוצה מחסידיו. "דומני כי מיטיב אתה לשיר", אמר לו הצדיק במאור פנים ובחיוך רחב. וראה זה פלא, האישי פתח את פיו וקולו הרם והערב שב אליו כבראשונה.

ולעומתו, החזן, שהתעקש וסירב להתוודות על חטאיו, איבד את קולו לצמיתות. הנה כי כן, אצל האחד נתקיים "אשירה לה'", בעוד רעהו ירד מגדולתו יען "כי גאה גאה"...

על פניו של העוזר ניכר מתח רב. היה עליו להיכנס לנעליו הגדולות של החזן הנודע ולשאת על כתפיו את המשא הכבד של ציפיות הקהל. הוא בלע את רוקו ופתח ב'יקום פורקן'. ליתר דיוק, ניסה לפתוח. שכן גם קולו בגד בו ומגרוננו עלה קול חלוש, מהוסס, ובעיקר... מזייף.

באותה שניה ממש סב הצדיק מקרל'ן על עקביו ועזב את בית-הכנסת. רעש ומהומה השתררו בקהל. התקווה הגדולה הייתה לאכזבה עמוקה, ותחושת התרוממות-הרוח נהפכה באחת לאווירת נכאים.

הכול היו שותפים לתחושה עזה, גם אם בלתי מובנת בעליל, כי קיים קשר הדוק בין הופעתו הפתאומית, הקצרה, של הצדיק בבית-הכנסת לבין מה שאירע. "רק קפידה של הצדיק יכולה לעולל זאת לשני החזנים", אמרו המתפללים זה לזה.

בעל-הבית שאירח את החזן ועוזרו לא נמנה עם חסידיו של רבי אהרון. אף-על-פי-כן, גם הוא היה משוכנע כי המפתח לאובדן קולם נמצא בידי הצדיק. "עצתי לכם היא, כי לאחר תפילת מנחה ניגש שלושנתו לבית-מדרשו של הצדיק וניח על שולחנו בקבוק יין לזכותכם. אני בטוח כי הדבר יפיס את דעתו והצדיק יתפלל למענכם".

מכיוון שקולם של השניים לא שב אליהם עד לשעת המנחה, נאלצו לעשות כעצת מארחם. פנו אפוא השלושה והלכו לבית-מדרשו של הצדיק שכבר היה מלא וגדוש בחסידים, בעיצומה של סעודת 'רעווז דרעווין'. המארח העמיד בקבוק יין משובח על השולחן ופנה אל הצדיק בבקשה להשיב לאורחיו את קולם.

"וכי אני הוא שנתתי להם את קולם, שיש בכוחי לקחתו מהם?!", תמה הצדיק על עצם בקשת המארח.

החזן, שכבר ספג די והותר ביזיונות באותו יום, התרתח והתקשה למשול ברוחו. "האם אין בליבכם רחמים? וכי אינכם חוששים מפגיעה בפרנסתם של יהודים?!", החציף פניו כנגד הצדיק.

הצדיק מקרל'ן הרים את עיניו והישיק לעבר החזן ועוזרו.

"ריקים ופוחזים!", הרעים עליהם בקולו, "התוודו על חטאיכם!".

באותה שבת התקבצו רבים מתושבי קרל'ן מכל קצות העיר אל בית-הכנסת הגדול. הכול ביקשו ליהנות מקול הטור הנפלא של החזן האורח שהגיע לעירם, כדי להנעים להם את השבת. שבועות ציפו לשבת זו והנה היא סוף-סוף הגיעה.

ואכן, החזן שהגיע בלוויית עוזרו הצמוד, חזן מצויין בזכות עצמו, לא אכזב. הוא העניק לציבור המתפללים הגדול שעות של קורת-רוח ושל הנאה מתפילתו הערבה. דממה מוחלטת שררה בבית-הכנסת העמוס מתפללים, שעה שקולו של החזן המהולל נסק לגבהים עצומים, וירד, ושוב עלה, וכל זאת בקלילות מדהימה.

תפילת ליל שבת הסתיימה והכול התפזרו לבתיהם אחוזה התפעלות מהתפילה החגיגית. היא הסבה לבני קרל'ן עונג עצום והייתה לשיחת הכול, גם בהתגודדות שלאחר סעודת השבת וכן בבוקר שלמחרת.

תפילת שחרית הסתיימה ועמה גם קריאת התורה. כעת המתין הכול בדריכות לשיא השיאים - תפילת מוסף. לפתע נשמע רחש בקהל. כל העיניים הופנו לעבר הפתח ומבטי הפתעה עלו בהן.

על מפתן בית-הכנסת ניצב הרה"ק רבי אהרון מקרל'ן בכבודו ובעצמו. הדבר היה לפלא. זמנו של הצדיק היה יקר לו עד מאוד. הופעתו לתפילת החזן האורח נראתה תמוהה למדי. האם גם הוא בא כדי ליהנות מסלוילים חזניים?!

החזן, מודע לציפיות הגבוהות ממנו ומלא חשיבות עצמית, היטיב את הטלית על ראשו וכבר עמד לפתוח באמירת 'יקום פורקן'. לפתע תקפו שיעול חזק. ככל שהתאמץ לגבור על השיעול ולהחניקו, התעצם השיעול ונעשה כבד ועמוק יותר. מבוכה גדולה השתררה בבית-הכנסת. כשחדל לבסוף משיעולו, היה החזן סמוק ומיוזע.

בניסיון נואש למחות את רישומן הלא-מחמיא של הדקות האחרונות, נטל לריאותיו נשימה עמוקה, וניסה להרעים בקולו 'יקום פורקן מן שמיא'. מילות התפילה בקעו מגרונם בצליל צרוד ומגוחך.

בוש ונכלם סימן החזן לעוזרו להתקרב ולמלא את מקומו.

הילולת דצדיקא

כ"ב שבט	כ"א שבט	י"ח שבט	י"ז שבט
רבי חיים דוד (יר' בנהרד) מפיעטקוב תלמיד מרן רבינו דוד מלעלוב זע"א ב"ר יששכר בעד (תרי"ח) רבי יוסף מ'אמפול' ב"ר יחיאל מיכל מוולוז'ינוב (תקע"ב) - רבי משה נאלאנטי השני ב"ר יהונתן מ"ם - הראשון לצ"ע (תש"ט) רבי יהודה לייב קארלבורג אב"ד קרעפלד - תל' הנשר הגדול ר'נ אדלר (תקצ"ו) רבי יעקב יצחק אלהן ראב"טאויטש מפשיסחא ב"ר ירחמיאל (תרי"ג) רבי אליעזר ליפמן מבראדאוויץ ב"ר יהודה לייבוש - תל' ר"ש מיערוסלאב (תרי"ו) רבי יצחק לייבוש מחאטין ב"ר משה חיים. רבי יחיאל מאיר מנוסט'נין ב"ר יעקב צבי (תרי"ח) רבי יעקב'ל יודענפלד אב"ד הרמלוב ב"ר אליעזר (תרי"ח) רבי פנחס יהודה לייב מסלאוויטא ב"ר יצחק גדליה (תרי"ח) רבי יחיאל מיכל משעפס - העילוי משרענעק - ב"ר אברהם - תל' הרה"ק מקוצק (תרי"ח) רבי ישראל מפסאלה - קאלאמייא ב"ר משה חיים אפרים מפראסקראב (תרי"א) רבי יהודה לייב חנה ליש - מהר"ל' ב"ר מאיר - ויגשי יהודה (שנ"ו) רבי יצחק ב"ר מרדכי מנשכי ב' תולדות יצחק (תרי"ח) רבי יחיאל יהושע ב"ר ירחמיאל צבי מביאלא ב' חלקת יהושע (תשנ"א) - רבי מנחם מנדל השרף מקוצק ב"ר יהודה לייבוש (תרי"ט) רבי יעקב הכהן פאפרש אב"ד פראנקפורט וקובלענין ב"ר בנימין מפראג - שו"ת שב יעקב (ת"ק)	רבי אשר בן יעקב אביו ע"ה (ב קצ"ו) רבי חיים דוד (יר' בנהרד) מפיעטקוב תלמיד מרן רבינו דוד מלעלוב זע"א ב"ר יששכר בעד (תרי"ח) רבי יוסף מ'אמפול' ב"ר יחיאל מיכל מוולוז'ינוב (תקע"ב) - רבי משה נאלאנטי השני ב"ר יהונתן מ"ם - הראשון לצ"ע (תש"ט) רבי יהודה לייב קארלבורג אב"ד קרעפלד - תל' הנשר הגדול ר'נ אדלר (תקצ"ו) רבי יעקב יצחק אלהן ראב"טאויטש מפשיסחא ב"ר ירחמיאל (תרי"ג) רבי אליעזר ליפמן מבראדאוויץ ב"ר יהודה לייבוש - תל' ר"ש מיערוסלאב (תרי"ו) רבי יצחק לייבוש מחאטין ב"ר משה חיים. רבי יחיאל מאיר מנוסט'נין ב"ר יעקב צבי (תרי"ח) רבי יעקב'ל יודענפלד אב"ד הרמלוב ב"ר אליעזר (תרי"ח) רבי פנחס יהודה לייב מסלאוויטא ב"ר יצחק גדליה (תרי"ח) רבי יחיאל מיכל משעפס - העילוי משרענעק - ב"ר אברהם - תל' הרה"ק מקוצק (תרי"ח) רבי ישראל מפסאלה - קאלאמייא ב"ר משה חיים אפרים מפראסקראב (תרי"א) רבי יהודה לייב חנה ליש - מהר"ל' ב"ר מאיר - ויגשי יהודה (שנ"ו) רבי יצחק ב"ר מרדכי מנשכי ב' תולדות יצחק (תרי"ח) רבי יחיאל יהושע ב"ר ירחמיאל צבי מביאלא ב' חלקת יהושע (תשנ"א) - רבי מנחם מנדל השרף מקוצק ב"ר יהודה לייבוש (תרי"ט) רבי יעקב הכהן פאפרש אב"ד פראנקפורט וקובלענין ב"ר בנימין מפראג - שו"ת שב יעקב (ת"ק)	רבי יחזקאל ב"ר צבי הירש מקאמיר (תרי"ח) - רבי משה מקוטוב ב"ר שלמה (תש"ח) רבי אשר מוולוז'ין ב"ר שלמה יעקב מלענשטוב (תרי"ח) רבי ראובן הכהן מוולאז'ינוב - תל' הנע"א (תקס"ח) רבי דוד אריה לייב ב"ר צבי הירש מנדבורג (תרי"ט) רבי חיים ב"ר יעקב פאלאני' ב' מועד לכל חד (תרי"ח) - רבי ישראל זונה אב"ד קמפנא ב"ר יוסף סג"ל לנדא (תקפ"ח) רבי משה הלוי מלאדמיר ב"ר שלמה מקארלין (תקפ"ט) רבי דוד היילפרין מסדוירא ב"ר יעקב יוסף - חתן הרה"ק מרוז'ין. רבי יוסף מבראדאוויטש ב"ר דוד - חתן הרה"ק מרוז'ין. רבי אברהם משה ווינטרויב ממרקשוב - תל' וימלא מקום רבי צדוק הכהן מלובלין (תרי"ח) רבי שלום הלוי מקולין ב"ר חיים שמואל מחאט'נין (תרי"ט) רבי שמעון שלמה מבענעדער ב"ר יצחק (תרי"ח) רבי נתנאל מנאנטריט'ן ב"ר יצחק מסט'נין - תל' ר"י מרחמסטריווקא ורד"מ מצורטקוב (תרי"ח)	- רבי שמואל ווינברג בעל דברי שמואל מסלוני ב"ר יחיאל מיכל אהרן (תרי"ח) רבי אליעזר מרדאלינא ב"ר שלמה - תל' החוזה מלובלין ועטרת צבי מוויז'ניטש (תרי"ט) רבי שמעון ב"ר יהודה גרינפלד מסמיהל' ב' שו"ת מהרש"ג (תרי"ח) רבי אלימלך מנחם מנדל לנדא מסטריווקוב ב"ר דב בעריש מביאלה. (תרי"ח)

כ"ב שבט	כ"א שבט	י"ח שבט	י"ז שבט
רבי אשר בן יעקב אביו ע"ה (ב קצ"ו) רבי חיים דוד (יר' בנהרד) מפיעטקוב תלמיד מרן רבינו דוד מלעלוב זע"א ב"ר יששכר בעד (תרי"ח) רבי יוסף מ'אמפול' ב"ר יחיאל מיכל מוולוז'ינוב (תקע"ב) - רבי משה נאלאנטי השני ב"ר יהונתן מ"ם - הראשון לצ"ע (תש"ט) רבי יהודה לייב קארלבורג אב"ד קרעפלד - תל' הנשר הגדול ר'נ אדלר (תקצ"ו) רבי יעקב יצחק אלהן ראב"טאויטש מפשיסחא ב"ר ירחמיאל (תרי"ג) רבי אליעזר ליפמן מבראדאוויץ ב"ר יהודה לייבוש - תל' ר"ש מיערוסלאב (תרי"ו) רבי יצחק לייבוש מחאטין ב"ר משה חיים. רבי יחיאל מאיר מנוסט'נין ב"ר יעקב צבי (תרי"ח) רבי יעקב'ל יודענפלד אב"ד הרמלוב ב"ר אליעזר (תרי"ח) רבי פנחס יהודה לייב מסלאוויטא ב"ר יצחק גדליה (תרי"ח) רבי יחיאל מיכל משעפס - העילוי משרענעק - ב"ר אברהם - תל' הרה"ק מקוצק (תרי"ח) רבי ישראל מפסאלה - קאלאמייא ב"ר משה חיים אפרים מפראסקראב (תרי"א) רבי יהודה לייב חנה ליש - מהר"ל' ב"ר מאיר - ויגשי יהודה (שנ"ו) רבי יצחק ב"ר מרדכי מנשכי ב' תולדות יצחק (תרי"ח) רבי יחיאל יהושע ב"ר ירחמיאל צבי מביאלא ב' חלקת יהושע (תשנ"א) - רבי מנחם מנדל השרף מקוצק ב"ר יהודה לייבוש (תרי"ט) רבי יעקב הכהן פאפרש אב"ד פראנקפורט וקובלענין ב"ר בנימין מפראג - שו"ת שב יעקב (ת"ק)	רבי אשר בן יעקב אביו ע"ה (ב קצ"ו) רבי חיים דוד (יר' בנהרד) מפיעטקוב תלמיד מרן רבינו דוד מלעלוב זע"א ב"ר יששכר בעד (תרי"ח) רבי יוסף מ'אמפול' ב"ר יחיאל מיכל מוולוז'ינוב (תקע"ב) - רבי משה נאלאנטי השני ב"ר יהונתן מ"ם - הראשון לצ"ע (תש"ט) רבי יהודה לייב קארלבורג אב"ד קרעפלד - תל' הנשר הגדול ר'נ אדלר (תקצ"ו) רבי יעקב יצחק אלהן ראב"טאויטש מפשיסחא ב"ר ירחמיאל (תרי"ג) רבי אליעזר ליפמן מבראדאוויץ ב"ר יהודה לייבוש - תל' ר"ש מיערוסלאב (תרי"ו) רבי יצחק לייבוש מחאטין ב"ר משה חיים. רבי יחיאל מאיר מנוסט'נין ב"ר יעקב צבי (תרי"ח) רבי יעקב'ל יודענפלד אב"ד הרמלוב ב"ר אליעזר (תרי"ח) רבי פנחס יהודה לייב מסלאוויטא ב"ר יצחק גדליה (תרי"ח) רבי יחיאל מיכל משעפס - העילוי משרענעק - ב"ר אברהם - תל' הרה"ק מקוצק (תרי"ח) רבי ישראל מפסאלה - קאלאמייא ב"ר משה חיים אפרים מפראסקראב (תרי"א) רבי יהודה לייב חנה ליש - מהר"ל' ב"ר מאיר - ויגשי יהודה (שנ"ו) רבי יצחק ב"ר מרדכי מנשכי ב' תולדות יצחק (תרי"ח) רבי יחיאל יהושע ב"ר ירחמיאל צבי מביאלא ב' חלקת יהושע (תשנ"א) - רבי מנחם מנדל השרף מקוצק ב"ר יהודה לייבוש (תרי"ט) רבי יעקב הכהן פאפרש אב"ד פראנקפורט וקובלענין ב"ר בנימין מפראג - שו"ת שב יעקב (ת"ק)	רבי יחזקאל ב"ר צבי הירש מקאמיר (תרי"ח) - רבי משה מקוטוב ב"ר שלמה (תש"ח) רבי אשר מוולוז'ין ב"ר שלמה יעקב מלענשטוב (תרי"ח) רבי ראובן הכהן מוולאז'ינוב - תל' הנע"א (תקס"ח) רבי דוד אריה לייב ב"ר צבי הירש מנדבורג (תרי"ט) רבי חיים ב"ר יעקב פאלאני' ב' מועד לכל חד (תרי"ח) - רבי ישראל זונה אב"ד קמפנא ב"ר יוסף סג"ל לנדא (תקפ"ח) רבי משה הלוי מלאדמיר ב"ר שלמה מקארלין (תקפ"ט) רבי דוד היילפרין מסדוירא ב"ר יעקב יוסף - חתן הרה"ק מרוז'ין. רבי יוסף מבראדאוויטש ב"ר דוד - חתן הרה"ק מרוז'ין. רבי אברהם משה ווינטרויב ממרקשוב - תל' וימלא מקום רבי צדוק הכהן מלובלין (תרי"ח) רבי שלום הלוי מקולין ב"ר חיים שמואל מחאט'נין (תרי"ט) רבי שמעון שלמה מבענעדער ב"ר יצחק (תרי"ח) רבי נתנאל מנאנטריט'ן ב"ר יצחק מסט'נין - תל' ר"י מרחמסטריווקא ורד"מ מצורטקוב (תרי"ח)	- רבי שמואל ווינברג בעל דברי שמואל מסלוני ב"ר יחיאל מיכל אהרן (תרי"ח) רבי אליעזר מרדאלינא ב"ר שלמה - תל' החוזה מלובלין ועטרת צבי מוויז'ניטש (תרי"ט) רבי שמעון ב"ר יהודה גרינפלד מסמיהל' ב' שו"ת מהרש"ג (תרי"ח) רבי אלימלך מנחם מנדל לנדא מסטריווקוב ב"ר דב בעריש מביאלה. (תרי"ח)

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ראתה שפחה על הים - בקדושת המקוה גם השפל שבשפלים יכול לזכות להתרומם למדרגות רמות ונפלאות עד מאוד

הנה בשעת קריעת ים סוף זכו בני ישראל לגילויים גדולים ונפלאים עד למאוד, וכמ"ש 'זה אלי ואנוהו', ופירש"י בכבודו נגלה עליהם, והיו מראין אותו באצבע, ראתה שפחה על הים מה שלא ראו יחזקאל הנביא. וכתובתו"ק יש פירושים עד אין סוף, וי"ל הדנה ידוע שהבעש"ט הק' זי"ע עורר הרבה על טהרת המקוה, וידוע שהבעש"ט הק' התגורר בסמוך לנהר ותמיד היה רגיל לטהר ולקדש א"ע, ויש מאמר משמו הק' [ונמסר בכמה נוסחאות] שימה שזכה למדרגותיו הנפלאות היה בזכות טהרת המקוה. וכן ידוע מה שאמר הבעש"ט הק' שפעל בתפלתו שהטבילה שאדם טובל א"ע במקוה טהרה יהיה נחשב כאילו התענה. וי"ל הדנה שפחה מרמז על הבחינה הירודה ביותר, ומ"ש 'על הים' מרמז על טהרה במקוה, ובאמצעות טהרה בקדושת המקוה גם השפל שבשפלים יכול לזכות להתרומם למדרגות רמות ונפלאות עד מאוד.

טוב, כי המקוה הוא דבר קדוש מאוד שיש בכוחו לקדש ולטהר.

ובספרי חסידות איתא, שהכה של טבילה במקוה הוא שהאדם מתחדש וכתיונוק שנוולד דמי, כשם שגיר שמתגייר טעון טבילה, ומל ולא טבל אינו גר (עי' יבמות מו, א) וכשמתגייר ה"ה קטן שנוולד דמי (שם כב, א) כך גם האדם שמתהר במקוה נעשה כבדיה חדשה וכתיונוק שנוולד דמי. ומסופר על הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפעלד זי"ע גאב"ד ירושלים ת"ו, שבדרך כלל לא התנהג בדרכי החסידות כי היה מעדת האשכנזים והפרושים, אמנם בכל זאת התנהג בכמה וכמה ענינים כמנהגי החסידים, והיה נוהג ללכת בכל יום לטבול במקוה, ושאלוהו לטעים הדבר, והיה מתחמק מלענות והיה משיב בתירוצים ואמתלאות שונות, ופ"א אמר להם שאם יש בכח המקוה להפוך נכרי להיות ישראלי, הלא בודאי יש למקוה כח לרומם את הישראל למדרגה רמה יותר ודפח"ח (עי' תורת חיים להגרי"ח זוננפעלד עמ' רמה).

ואמנם כשמדברים מענין טבילה במקוה, צריך לזכור תמיד להתנהג במקוה כראוי, ולהזהר מאוד על יראת שמים ושמירת עינים במקוה, שלא יצא שכרו בהפסדו, ופ"א נכנס למקוה איש א' שלא היה 'צדיק גדול', וכאשר יצא משם אמר עליו צדיק א' שקודם שהלך למקוה היה נראה טוב יותר. כי כל מעלת המקוה היא רק כשיש קדושת מקוה שהאדם טובל ומיטהר בקדושה ובטהרה, וכאשר אדם זוכה לטבול במקוה מתוך יראת שמים ושמירת עינים, אז זוכה להיות בריה חדשה כתינוק שנוולד דמי, ובכח קדושת המקוה אפשר לזכות להתרומם יותר ויותר ממדרגה למדרגה, והמקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה.

ויעזור השי"ת וירחם עלינו ויקדשנו בקדושת מקוה מים עם כל טהרת המים, ויקדשנו ויטהרנו וזוכה לתיקון ימי השובבים ולתיקון השלם, ויעזור השי"ת מען זאל האבן ג'ופעליט אלעס גוט'ס, ונשמע ונתבשר בשורות טובות, ויעזור השי"ת וירחם וישמח את כל נשברי לב, וירחם וישמח את כל ישראל בכללות ובפרטות, ויעזור השי"ת וישמור בשמירה עליונה את כל בני ישראל הדרים באר"ק בכללות ובפרטות, וישמור בשמירה עליונה את כל ישראל הדרים בכל מקומות מושבותיהם בכללות ובפרטות, ויעזור השי"ת שזוכה מולנו יחד לעשות תשובה שלמה באמת ומאבה, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם.

וכבר דיברנו כמה פעמים שהתיקונים הגדולים ביותר

והדברים אינם אמורים רק בים אלא בכל מקוה מים, כי כל מקוה נקרא בשם ים, כמ"ש (בראשית א, י) 'ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים, וירא אלקים כי טוב'. וכשם שבטהרת הים אפשר לזכות למדרגות הגדולות ביותר, ואף יותר ממדרגות הנביאים, כך גם בטבילה בכל מקוה מים, אפשר לזכות לקדושה וטהרה באופן הגדול ביותר.

והנה ביום שני לבריאת העולם לא נאמר 'כי טוב' ביום שלישי נכפל בו 'כי טוב', וידוע שיום שלישי הוא יום מסוגל לכל טוב כי נכפל בו כי טוב, והוא עת רצון מיוחד במינו. ובפשטות ביאור הדבר הוא, כי הנה ביום השני נברא הרקיע כדי להבדיל בין מים למים, אבל הבריאה לא היתה בשלימות, כי העולם היה מלא מים, ורק היה מוחיצה מן המים העליונים למים התחתונים, ורק ביום השלישי שנקו המים למקום אחד ונבראו הימים, ונברא הים הגדול וכל הימים והנהרות, והיה השלמה של הבריאה של סדר הימים, ולכן נאמר בו כי טוב גם על הפרדת המים העליונים מהמים התחתונים. ואח"כ נאמר 'כי טוב' על על הבריאה הנוספת שביום השלישי, 'תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ', שגם בריאה זו היתה בשלימות, לכן נכפל בו כי טוב.

ולהג"ל י"ל בדרך רמז, ולמקוה המים קרא ימים וירא אלקים כי טוב' שבא ללמדנו שמקוה מים הוא דבר

עושים באמצעות לימוד התורה"ק, ויעזור השי"ת שזוכה מולנו יחד להתעלות בשמחה בקיום התורה והמצוות, ויעזור השי"ת וירחם שנתעלה מולנו יחד בהתמדת התורה וביראת שמים ובמידות טובות, תורה ועבודה וגמילות חסדים, והכל מתוך א געזונטע אידישע שמחה שטעניג, כי כל עבודת השי"ת צריך להיות בשמחה וטוב לבב מרוב כל, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה.

וירחם המרחם וישמור המרחם עלי ועל כל ישראל, וזמרני שכ"ז מרן אדמו"ר זי"ע לא הסיח דעתו מתשובה כל ימיו, ואפי' שהיה צדיק הדור צדיק האמיתי, מ"מ כל ימיו היה מתנהג בתשובה, וכשהיה צריך לעורר אדם א' באיזה ענין, היה לו נוסח שהיה מדבר כאילו אל עצמו ומדבר בקול שההוא ישמע, ואומר שאין לו שום עצה אלא להתעורר בתשובה, והלה הבין שלא רק הרבי צריך לשוב אלא גם הוא צריך לשוב, ואמנם אף שבתשובה יש מדרגות עד אין סוף, אבל יסוד התשובה הוא חרטה על העבר וקבלה על העתיד.

וזוהי הברכה הטובה ביותר כאשר זוכים לשוב בתשובה שלמה. ואחז"ל (קדושין פב, ב) הריעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי, וכאשר אדם שב בתשובה זוכה לכל הברכות ולכל הישועות ולהשפעות טובות בפרנסה, ולכל השמחות בגשמיות וברוחניות, והכל תלוי בתשובה.

ובאמת כאשר ב' בנ"א מברכים זה את זה, היו ראוי שיברכו שתזכה לעשות תשובה שלמה, כי תשובה מוללת את כל הברכות, ואם יזכה לשוב בתשובה ממילא יזכה בכל טוב, אלא שאי"ז כ"כ מדרך הכבוד לברך באופן זה, אבל באמת זוהי הברכה הגדולה והטובה ביותר, כי כל הרוחניות וכל הגשמיות והגאולה שלמה הכל תלוי בתשובה שלמה.

ויעזור השי"ת שנסמך ונתבשר בשורות טובות, ויעזור השי"ת שכל ישראל בכללות ובפרטות יזכו לכל הרפואות שלמות ולכל הבריאות השלמות, בריאות הגוף ובריאות הנפש, מנוחת הנפש ושלות הנפש ובריאות הנפש ושמחת הנפש לנו ולכל ישראל, וזוכה מולנו לכל הישועות שלמות ולכל השמחות שלמות ולכל הברכות שלמות בגשמיות וברוחניות, וזוכה מולנו לכל הישועה שלמה ולכל הרפואה השלמה ולכל הגאולה שלמה, בבנין ביהמ"ק בב"א, אויף א זיסען לעכטיגן אופן אויף אייביג.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

גליון זה מוקדש לעילוי נשמת מזכה הרבים במס"נ

ידידנו הנגיד היקר רחף צדקה וחסד, לבו לב זהב, שתמך והשתתף משך שנים רבות בהדפסת והפצת גליונינו, פירז מהונו בסתר לנצרכים, בקי במכמני התורה וחסידות הרה"ח ר' **משה יעקב הלוי ב"ר יהודה לייב ז"ל**

ישראל

נלב"ע ז' שבט תשפ"ד, תנצב"ה. אבידה גדולה ואין לה תמורה.

המערכת וציבור הקוראים שולחים בזאת את תנחומיהם למשפחתו שתחי' "המקום ינחם אתכם בתוך אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד."

=====

אנא הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת **אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי' לרפ"ש ואריכות ימים ושנים טובות אמן**

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לשגור לכבוד מעלת ידידינו היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, אשר ענות חן נוסכה על פניו, תורה ויר"ש וחסידות אצלו צמודים, מסור ודבק בכל נימי נפשו לרבוה"ק, ה"ה הרה"ח ר' **משה זאב לב שליט"א**
לוגל שמחת נישואי הנכד היקר המופלא בתו"ש **שלמה חי' בן לחתנו ידידינו הדגול והנעלה מחשובי מתפללי ביהמ"ד הרה"ח ר' אברהם דוד לענעס חי'ו** במו"ט ובשעטמו"צ יח"ד שיזכרו לנחת מהם ומכל יוצ"ח, מתוך שובע שמחות וכו"ס.
הרה"ח ר' **איתן אשכנזי חי'ו** לשמחת הולדת הנכד

לזכר עולם יהיה צדיק
כ"ק אדמו"ר רבי **אברהם שלמה מלעלוב** זצוק"ל
בן **כ"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א מלעלוב**
הונצח לרגל יומא הדיולוא יום ד' ט"ז שבט הבעל"ט ע"ר ר' א.ש.